ఋణానుబంధరూపేణా

అప్పుడే అందిన ఇంటర్వ్యూ కార్డుచూచి భావగర్భితంగా, వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు రామం. తనకువచ్చిన ఇంటర్వ్యూ కార్డులలో యిదిఎన్నవది? తను ఇప్పుడు వెళ్ళబోతున్న ఇంటర్వ్యూ, అంకెల వరుసలలో పడుతుందా! లేక సంఖ్యలవరుసలలో పడుతుందా? ఇంటర్వ్యూ కార్డువైపు పరీక్షగా చూశాడు "ఫలానా రోజు, ఫలానా సమయానికి, సర్టిఫికెట్లతోసహా, ఫలానా ఆఫీసరు వారివద్ద హాజరుకావలయును" తను ఇదివరకుచూసిన ఆఫీసర్ల జాబితాలో, ఈ ఆఫీసరుకూడ చేరబోతున్నాడు. అదృష్టవంతుడు .మళ్ళీ నవ్వాడు.

"అదేమిటిరా! అలానవ్వుతావు" అంది తల్లి వింతగా చూస్తూ.

"అబ్బే 'ఏమీ లేదే' ఇది ఎన్నవదా అని ఆలోచిస్తున్నాను సరే కానీకదూ వెళ్ళి, అదేమిటో చూసుకువస్తాను. ఇంతకు పూర్వం ఎన్ని చూడలేదు అందులో ఇది ఒకటి" అన్నాడు రామం.

రామం బి ఎ ప్యాసయాడు విశ్వవిద్యాలయం ప్రసాదించిన దళసరిపాటి డిగ్రీకాగితం పుచ్చుకొని, ఉద్యోగాన్వేషణరంగంలో అడుగుపెట్టేడు రామం తండ్రి ఏదో ఆఫీసులో ఉద్యోగంచేసి, ప్రస్తుతం, విశ్రాంతితీసుకున్నాడు మధ్యతరగతి కుటుంబం ఆస్తీలేదు, అప్పులేదూ అన్నరకాకు చెందిన జీవితం కష్టపడి, కొడుకును బి. ఏ. ప్యాసుచేయించి, ఉద్యోగంకోసం ప్రపంచంపై వదిలివేశాడు.

రామం, ఊళ్ళోఉన్న అన్నిఆఫీసులకు ఉద్యోగంనిమిత్తం, దరఖాస్తులు పంపాడు. అనేక ఆఫీసులకు ఇంటర్వ్యూల నిమిత్తం వెళ్ళాడు. సర్వీసు కమిషన్‌పరీక్షలకు కూర్చున్నాడు. కాని ఫలితం శూన్యం. ఇంటర్వ్యూలలో, పరీక్షలలో అడిగిన ప్రశ్నలకు తృప్తికరంగానే జవాబు లిచ్చేవాడు. కానిసదరు ఉద్యోగం, అప్పటకే ఏ ఆఫీసరుగారి బావమరదికో, లేక వారిబంధుకోటిలోని ఏ అదృష్టవంతునికో నిశ్చయమైపోయేది. ఇంటర్వ్యూ ఒక ఆచారం కాబట్టి వారది జరిపేవారు. ఇంటర్వ్యూ కార్డు, వారు పంపేవారు కాబట్టి తను వెళ్ళేవాడు. అంతే, అంతకన్న ఇంకేమీ ఫలితం కనుపించలేదు.

'ఊళ్లో ఉన్న ఆఫీసు కదా! వెళ్ళి ఆ యింటర్వ్యూ కూడ చూద్దాం' అని రామం మరునాడు, 'ఆ' ఆఫీసుకు వెళ్ళడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు.

* * *

మరునాడు, రామం, యథాప్రకారం, కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, ఇంటర్వ్యూ కార్డు, ఎస్. ఎస్. ఎల్. సి. రిజిస్టరు, డిగ్రీ, తదితర సర్టిఫికెట్లు, జాగ్రత్తగా పెద్ద కవరులో పెట్టి, ఇంటర్వ్యూకు వెళ్ళడానికి సిద్ధమయాడు.

"ఎదురు మంచిది చూసుకు మరీ వెళ్లరా!" అని తండ్రి హెచ్చరించాడు.

"లక్ష్మీ! అన్నకు ఎదురు రావే" అని కూతుర్ని ఎదురు పంపింది రామం తల్లి.

టి. సోమలింగం

"అబ్బ! ఏమిటే యీ గొడవ" అంటూ రామం, చెల్లెలు ఎదురు రాగా, మెట్లు దిగాడు నవ్వుకుంటూ.

'అన్నయ్యా, ఉద్యోగం అవగానే నాకు మంచి ప్రెజంటు యివ్వాలి తెలిసిందా?" అని లక్ష్మి మెట్లుదిగిన రామాన్నుద్దేశించి గట్టిగా అన్నది

"సరే లేవే. అలూలేదు. చూలూలేదు, కొడుకు పేరేమిటో"అన్నట్లు, దీనికి అప్పుడే ప్రెజంటు" అన్నాడు నవ్వుతూ వెనక్కు తిరిగి.

'ఆగకు! వెళ్లు' అని హెచ్చరించింది తల్లి. రామం ఆఫీసు దిక్కుగా నడక సాగించాడు.

* * *

నియమిత కాలానికి రామం ఆఫీసుకు చేరుకున్నాడు. అప్పటికే ఒకడజను మంది అభ్యర్థులు ఆఫీసు వరండాలో, ఒక బెంచి మీద, ఒకరివైపు ఒకరు చూచుకుంటూ కూర్చున్నారు అదృష్టులు వివిధ భావాలను వ్యక్తం చేస్తున్నాయ్ నాటి ఉద్యోగానికి అన్నివిధాలా 'తను' సరియైన అభ్యర్థిని అన్న భావం, ప్రతివాని కండ్లలోను ద్యోతకమవుతోంది. మిగిలినవా రందరూ తనపై పోటీకి వచ్చారన్న భావంతో ప్రతివాడు, ఎదుటివాడిని చూస్తూ, అసహనంతో కూడిన అసహ్యతను వ్యక్తం చేస్తున్నారు. కొందరు "హిందుస్థాన్ హేండ్ బుక్" మరికొందరు, 'జనరల్ నాలెడ్జి' వగైరాపుస్తకాలను తీక్షణంగా చదివేస్తున్నారు కొంతమంది ఇంటర్వ్యూపద్ధతులను, యింటర్వ్యూలలో వారి వారి అనుభవపరంపరలను, జాగ్రత్తగా అనుభవం లేని అభ్యర్థులకు చెపుతున్నారు.

రామం నెమ్మదిగావెళ్ళి ఆ బెంచి చివర కూర్చున్నాడు. రామం కూర్చోగానే, అక్కడున్న అందరి దృష్టులు రామం వైపు ఒక్కక్షణకాలం పాటు కేంద్రీకరించబడ్డాయి. తిరిగి, ఎవరిపనిలో వారు నిమగ్నులైపోయారు. రామం ఎవరితోనూ, మాట్లాడకుండా నిశ్శబ్దంగా. ఎవరెలా పోతేనాకేం అన్నట్లు కూర్చున్నాడు.

ఇంతలో ఆఫీసరుగారు అభ్యర్థులను ఒకొక్కరినే పంపమని ఆఫీసు జవానుకు ఆర్డరు వేశారు. ఆ ఆర్డరు, అభ్యర్థుల నందరిని ఒక్క లిప్తపాటులో, ఎటెన్షన్‌లోకి రప్పించింది.

రుమాళ్లతో మొహాలు శుభ్రంగాతుడుచుకోవడం, దుస్తులు, ఎక్కడా నలగకుండా సర్దుకోవడం, జేబుల్లోంచి దువ్వెనలు తీసి శిరోజసంస్కారం చేసుకోవడం, కాలరు, ఎత్తుకోవడం, దించుకోవడం, ఒక్కటేమిటి వివిధ కార్యక్రమాల్లో మునిగిపోయారు అభ్యర్థులందరూ ఒక్కక్షణంపాటు.

ప్యూను, ఒకొక్క అభ్యర్థిని వరుసక్రమంలో పిలుస్తూ ఆఫీసరుగారి గదిలోకి ప్రవేశపెడుతున్నాడు.

కొందరు టకటక నడుస్తూ, ఆఫీసర్లా వెళుతున్నారు. కొందరు జంకుతూ భయంగా, అడుగుల్లో అడుగులు వేసుకుంటూ వెళుతున్నారు. ఏ విధంగా వెళ్ళినా, దీనవదనాల్తో, నిరాశగా నిట్టూర్పులు విడుస్తూ తిరిగి వస్తున్నారు. ప్యూను రామాన్నికూడ పిలిచాడు. సర్టిఫికెట్లసంచి పట్టుకుని రామం, ఆఫీసరు, సముఖానికి వెళ్లాడు.

ఆఫీసరు, ఏభైయవ పడిలో పడిన వ్యక్తి.

★ ఋణానుబంధ రూపేణ.... ★

గంభీరమైన స్థూల విగ్రహం. బొద్దుగా పెరిగిన మీసాలు. కళ్లద్దాలలోంచి, నిశితంగా వెలువడుతున్న దృష్టులు రామానికి కొంచెం జంకును కలిగించాయి. వినయంగా నమస్కారం చేసి నిలువబడ్డాడు.

"నేమ్—ప్లీజ్!" అన్నాడు ఆఫీసరు.

"రామానంద రావు."

"నీ క్వాలిఫికేషన్?"

"బి. ఏ. ప్యాసయానండి."

ఆఫీసరు ఒక్కసారి రామంవైపు చూసి, సర్టిఫికెట్లు చూట్టంలో నిమగ్నుడయాడు. రామంవైపు ఒక్కసారి ఆప్యాయంగా చూసి, "కూర్చో అబ్బాయ్" అన్నారు.

రామం కుర్చీలో వినయంగా కూర్చున్నాడు.

"చూడు. రామానందరావ్. మీదేవూరు" అని వాత్సల్యంతో అడిగారు ఆఫీసరుగారు.

"ఈ వూరేనండి" అని జవాబిచ్చాడు రామం.

'మీ నాన్నగారేం చేస్తున్నారు'

"జుడిషియల్ డిపార్టుమెంటులో పని చేశారు. ప్రస్తుతం రిటైరై యింటిదగ్గరే ఉన్నారు" అన్నాడురామం, ఈ ప్రశ్నలు యిప్పటికి ఉద్యోగానికి ఏవిధంగా పనికి వస్తాయో తెలియక తికమక పడుతూ.

ఆఫీసరుగారు ఒక్కక్షణం ఆలోచించి, బుర్రతటపాయించి, "సరే! యీ ఉద్యోగంలో నిన్ను వేస్తున్నాను. జాగ్రత్తగా పనిచేయాలి. రేపు చార్జి పుచ్చుకోవాలి" అన్నారు.

రామం తన చెవులను తను నమ్మలేక పోయాడు. ఆఫీసరు ఏమిటంటున్నాడో, తనకు అర్థంకావడంలేదు. తనకు పెద్ద అనుమానం వేసింది ఇది కలా. .లేక నిజమా అయోమయంగా ఆఫీసరువైపు చూశాడు. ఆఫీసరు చిరునవ్వుతో రామం ముఖంలోకి చూశారు. రామం భక్తితో నమస్కారం చేసి, ఆయనవద్ద సెలవు పుచ్చుకుని బయట పడ్డాడు.

* * *

రామంకు ఆఫీసరుగారిప్రవర్తన ఆశ్చర్యం కలిగించింది. తలవని తలంపుగా ఉద్యోగమయింది తనకు. ఆఫీసరువేసిన ప్రశ్నలు మరీ తనను ఆశ్చర్యంలో ముంచాయి. తన వూరు, తన తండ్రి ఉద్యోగ విషయం! ఇదీ ఆయన వేసిన ప్రశ్నలు. ఆనందంతో రామానికి ఆకాశ విహారం చేస్తున్నట్లనిపించింది.

ఆర్డర్లు సంతకాలు కావడం, ఆరరు కాపీ ఒకటి రామానికి యివ్వడం, అన్నీ నిమషాల్లో జరిగిపోయాయి. సమస్త దేవతలకు నమస్కారా లర్పించాడు. ప్రత్యేక నమస్కారా లర్పించాడు. ఆఫీసరుగారికి. ఆనందంగా, యింటివైపు నడక ప్రారంభించాడు.

* * *

ఆఫీసరుగారు బహు యోగ్యుడు. నెమ్మదస్తుడు. రామం ఉద్యోగంలో చేరిన నాటినుండి, అతనిని ఒక ప్రత్యేక దృష్టితో చూడ నారంభించాడు. అతడు, కాగితాలు సంతకాలకు తీసుకువెళ్లితే, అతనితో కులాసాగా కబుర్లు చెప్తుతూ తను వ్రాసిన వాటిలో సవరణలు చేస్తూ, అన్ని కాగితాలమీద ఫేవర్ బుల్ గా ఆర్డర్లు వేసేవాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆఫీసరు తీరుబాటుగా ఉన్నప్పుడు, రామంతో హాస్కు కొడుతూ కూర్చునేవాడు. ఆధోరణిలో ఆయన అనేక విషయాలను చర్చించేవాడు. వాటిలో వివాహాలు, కట్నాలపద్ధతి, నేటి యువకుల వైఖరి మొదలైన విషయాలమీద ఉపన్యాసాలు దంచేవాడు.

రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ రామం, ఆఫీసరుగారికి చాల దగ్గరకాజొచ్చాడు.

ఒకరోజు ఆఫీసరుగారు రామాన్ని ఆప్యాయంగా అడిగారు "ఓయ్ రామం, నువ్వు సాయంకాలం వేళ ఏంచేస్తావు."

"అబ్బే! ఉద్యోగంలో చేరిన దగ్గరనుంచి సాయంకాలాలు పనేమీ లేదండి, ఏదో చదువుతూ కూర్చోవడంతప్ప" అన్నాడు రామం.

"సాయంకాలం వేళ నీకు తీరుబడే అన్న మాట. అయితే, చిన్న ఉపకారం చేసిపెడతావటోయ్" అని అడిగారు చిరునవ్వుతో.

"ఏమిటండీ ఆ ఉపకారం" అన్నాడు రామం.

"అబ్బే మరేం లేదోయ్. చూశావూ. మా అమ్మాయి మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షకు వెళుతుంది దానికి ఇంగ్లీషు బొత్తిగాపూరోయ్. మేష్టర్లను పెడదామంటే, వాళ్లేమిటి చెపుతారో, వీళ్ళేమిటి వింటారో ఎవరికీ అర్థంగాదు. మరేంలేదు రోజూ సాయంకాలం, ఒకగంటసేపు దానికి యింగ్లీషు చెప్పేవా, దాని పరీక్ష గట్టెక్కుతుంది" అన్నారు ఆఫీసరుగారు.

రామం, ఆఫీసరుగారికోర్కె విని మొదట ఆశ్చర్యపోయాడు ఎదిగిన అమ్మాయికి,...అందులోనూ, ఆఫీసరుగారి అమ్మాయికి. ప్రైవేటు చెప్పడం .కాని ఆఫీసరు సరుగారి కోర్కె. కాదనలేకపోయాడు.

"సరే! దానికేముందండి, చెపుతాను" అన్నాడు రామం.

"అయితే, రేపు మంచిది రేపట్నించి మొదలుపెట్టు" అన్నాడు ఆఫీసరు

ఆ మరునాటి సాయంకాలం ఆఫీసునుండి, ఆఫసరుగారితో సహా వారింటికి వెళ్ళాడు రామం. ఆఫీసరుగారు యింట్లో అడుగు పెడుతూనే 'లలితా' అని పిలిచారు. లలిత తండ్రి పిలుపుకు హాల్లోకి వచ్చి, క్రొత్త వ్యక్తినిచూసి, సిగ్గుతో లోపలకు వెళ్ళిపోయింది.

నవకళా నికేతన్ (మద్రాసు) వారు ఇటీవల ప్రదర్శించిన "నిరాశ ప్రొడక్షన్ నెం. 1" అనే నాటకంలో శ్రీయుతులు సుబ్బరాముడు, మద్దాలి రాధాకృష్ణమూర్తి, బి. రామకృష్ణ, సుబ్రహ్మణ్యం.

"అమ్మా! లల్లీ, ఈయనే మాష్టారు. ప్రొద్దుట చెప్పేను కదూ యిప్పుడు తీసుకు వస్తానని" అన్నారు ఆఫీసరుగారు లలిత సిగ్గుతో మేష్టారికి నమస్కరించింది

రామం లలితను చూసి, ఒక్క క్షణకాలం పాటు దిగ్భ్రమచెందాడు చాల అందమైన అమ్మాయి లలిత. తెల్లటి దేహకాంతి, పెద్ద కళ్ళు, అందమైన నాసిక, తెల్లటి పలువరుస, దొంటి బద్దలా వంగిన ఎర్రని పెదిమలు.. .. సర్వాంగసుందరమైన విగ్రహం.

రామం అనుకున్నాడు. 'ఈమెకా ప్రైవేటు..... తనకు సాధ్యమా' మనసుకు కళ్ళెం వేసి, దిటవుపరచుకున్నాడు.

ఇంతలో ఆఫీసరుగారి భార్య గాబోలు, హాల్లోకి వచ్చి, రామాన్ని ఒకసారి తృప్తిగా చిరునవ్వుతో, లోపలకు వెళ్ళి, కాస్సేపటికి కాఫీతో తిరిగివచ్చింది ఆఫీసరుగారు కాఫీ త్రాగుతూ అన్నారు "అమ్మాయికి యింగ్లీషులో ఫష్టుమార్కు వచ్చేటట్లు చెప్పాలి ప్రైవేటు."

లలిత పుస్తకాలతో సహా హాల్లోకి వచ్చింది. ఆఫీసరుగారు లోపలకు వెళ్ళిపోయారు. హాల్లో, రామం, లలిత, పుస్తకాలు మధ్యన వేసుకుని మిగిలారు

రామం జంకుతూ, నెమ్మదిగా అడిగాడు, మెట్రిక్యులేషన్ పరిక్ష ఎప్పుడో, పుస్తకాల వివరాలు, ఎంతవరకు పాఠాలయాయో మొదలైన విషయాలు. సిగ్గుతో తలవంచుకుని రామం ప్రశ్నలకు జవాబు లిచ్చింది లలిత

ఆరోజు, యింగ్లీషు వ్యాసాలు చెప్పి, ఒక పాఠం బోధపరచి, "మళ్ళీ రేపు సాయంకాలం వస్తానండి" అని చెప్పి, ఆఫీసరుగారిదగ్గర సెలవుతీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

ఏ రోజూ తప్పకుండ, ప్రతీ సాయంకాలం రామం, ప్రైవేటు చెప్పడానికి, ఆఫీసరుగారి యింటికి వెళ్ళేవాడు కాలం గడుస్తున్న కొద్దీ రామాన్ని ఇదివరకు ఆవరించి ఉన్న భయం, సిగ్గు క్రమంగా విడిపోయాయి రామం, ఆమెకు పాఠాలు బోధపరుస్తూ, అనేక విషయాలు గూర్చి, బహువిపులంగా, సులువుగా అర్థమయేటట్లు చెప్పేవాడు

లలితకూడ ఇప్పుడు పూర్వమంత సిగ్గుపడటం లేదు. తనకు అర్థంకాని వాటిని, అడిగి తెలుసుకునే స్థితిలోకి వచ్చింది.

పరీక్షలు దగ్గరపడుతున్నాయి చెప్పవలసిన కోర్సంతా జాగ్రత్తగా పూర్తి చేశాడు లలితకూడ అతను చెప్పినవన్నీ జాగ్రత్తగా అవగాహనం చేసుకుంది

ఆరోజు సాయంకాలం, పాఠం ముగించి పరీక్షలగురించి, ఆమెతో చెబుతూ, "పరీక్షకు కూర్చోవడం ఇది మీకు మొదటిసారి కదూ! కొంచెం భయంగా వుంటుంది. కాని భయపడకూడదు. మొదట జాగ్రత్తగ ప్రశ్నాపత్రాన్ని చదవాలి తరువాత, మీరు ఆన్సరు చేయవలసిన ప్రశ్నలన్నింటినీ గుర్తుపెట్టుకొని గాభరా పడకుండా యిచ్చిన ప్రశ్నను అర్థం చేసుకుని సరియైన సమాధానం వ్రాయాలి అన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానాలు వ్రాయాలి. కాని ప్రశ్నలు విడిచిపెటకూడదు."

"ప్రశ్నకు జవాబు తెలియకపోతే" అంది లలిత.

"ఛాయిస్ ఉంటుంది కదూ మీరు బాగా సమాధానం వ్రాయగల ప్రశ్నలనే ఎంచుకోండి" అన్నాడు రామం. లలిత ఏం మాట్లాడలేదు.

"మీరు జాగ్రత్తగా చదవండి ఎంత చదివినా యీ 15 రోజులే. నే వెళతానండి." అని రామం లేచాడు.

లలిత చిరునవ్వుతో అంది.

"మీరు ఎప్పుడు మాట్లాడినా, నన్ను "మీరు" అంటారేం. నన్నలా పిలవకండి"

"సరేలెండి! ఇకముందు అలా పిలవను" అన్నాడు రామం నవ్వుతూ, లలిత ముఖంలోకి చూస్తూ.

లలిత చిన్నగా నవ్వింది.

రామం ఇంటికి బయలుదేరాడు.

* * *

లలిత చిరునవ్వు రామం హృదయంలో హత్తుకుపోయింది. తను పాఠం చెపుతూ, ఎప్పుడైనా ఆమె ముఖంలోకి చూడ్డం, తటస్థిస్తే, ఆమె దృష్టులు, తనవైపే ఉండేవి తను ఆమెవైపు చూడగానే, ఆ అందమైన కళ్ళు. సిగ్గుతో క్రిందకు వాలిపోయేవి తనపై బహువచనం ప్రయోగించవద్దని ఎంముద్దుగా చెప్పింది. అప్పుడెంత అందంగా నవ్వింది. ఒకవైపు ఆనందం. మరొకవైపు నిరాశ. లలిత తనకు భార్య అయితే.. తనెంత అదృష్టవంతుడు కాని అంత అదృష్టం తనకు ఉందా? ఆఫీసరుగారి హోదా చటుక్కున జ్ఞప్తికి వచ్చింది. తన ఆనందం ఒక్కసారి క్రుంగిపోయింది. భారంగా అడుగులు వేసుకుంటూ యిల్లు చేరుకుని, రెండు మెతుకులు కొరికి, మేను వాల్చాడు చిరునవ్వు చిందులాడే లలిత ముఖం తిరిగి తన భావతరంగాల మధ్య సాక్షాత్కరించింది. ఆ చిరునవ్వెంత అందంగా హాయిగా ఉంది.. ఆమె ఎన్నిసార్లు నవ్వలేదు కాని సాయంకాలం ఆమె నవ్విన నవ్వులో ఎంతో ప్రత్యేకత ఉంది." అని ఆలోచించుకుంటూ నిద్రపోయాడు రామం. మరునాడు యథాప్రకారం ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు. ఆఫీసరుగారు మధ్యాహ్నం రెండు, గంటలకే ఆఫీసునుండి వెళ్ళిపోయారు.

సాయంకాలం రామం తిన్నగా ఆఫీసరుగారి యింటికి వెళ్ళాడు. వైవరండాలో ప్యూను వెంకన్న కూర్చొని ఉన్నాడు. రామం హాల్లోకి వెళ్ళికూర్చొని, "వెంకన్నా! ప్రైవేటుకు రమ్మని చెప్పు" అన్నాడు.

రామం మాటలను విని లలిత హాలుగుమ్మం దగ్గరకు వచ్చి ఒక్కసారి చూచి, సిగ్గుతో ముఖం చేతులతో కప్పుకుని ముసిముసి నవ్వుతూ పారిపోయింది. రామం తెల్లపోయాడు. వృద్ధనౌకరు వెంకన్న కూడా ముసిముసి నవ్వులు కురిపించాడు.

రామం కాస్త తేరుకుని "వెంకన్నా ఆమెను రమ్మను" అన్నాడు.

వెంకన్న, రామం కళ్ళల్లోకి అదోలా చూసి, లలితను పిలవడానికి, లోపలకువెళ్లి, కాస్సేపట్లో కాఫీ కప్పుతో తిరిగివచ్చి, "బాబూ! ఇవాళ చిన్నమ్మగారు చదుకోడానికి రారట" అన్నాడు. రామానికి ఏమీ అర్థంకాలేదు.

"అయితే సరే: నేను వెళతాను" అని లేచి నించున్నాడు. రామం లేచి నిలువబడగానే, ద్వారబంధం కర్టెనునుండి లలిత ముఖం ఒకసారి కనపడి తిరిగి మాయమయింది.

రామం ఒక్క క్షణం, ఆశ్చర్యంగా అటువైపు చూసి, హాలునుండి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

పండిత డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రోగనివారిణి

ఆయుర్వేదాశ్రమం,

(ప్రైవేటు) లిమిటెడ్, మద్రాసు-17

★ ఋణానుబంధరూపేణ.... ★

రామం యింటికి వెళుతూంటే దారిలో, జట్కా బండిలో వస్తూ ఆఫీసరుగారు, ఆయన భార్య కనుపించారు. రామాన్ని చూడగానే ఆయన జట్కా ఆపించి, "ఏమోయ్ రామం! ఇంటికివెళ్ళేవా?" అని ప్రశ్నించారు నవ్వుతూ.

"వెళ్ళేనండి ఇవాళ ప్రైవేటు అక్కర లేదని వెంకన్నతో కబురు పంపించారు. ఇంటికి వెళ్ళిపోతున్నాను" అన్నాడు రామం.

"సరేలే...ఆఁ. చెప్పడం మరచిపోయాను. రేపు లలిత పుట్టిన రోజు. నీవు మా యింటికి తప్పకుండ భోజనానికి రావాలి" అని ఆఫీసరుగారు రామం ముఖంలోకి చూస్తూ నవ్వుతూ అన్నారు.

"తప్పక వస్తానండి" అని రామం ఆయన దగ్గర సెలవుపుచ్చుకొని యింటి ముఖంగా నడిచాడు.

* * *

ఇంటికి చేరుకునేసరికి రామానికి ఎదురైంది అతని చెల్లెలు లక్ష్మి. రామాన్ని చూడగానే లక్ష్మి మొహం ఆనందంతో విప్పారింది.

"ఏం అన్నయ్యా! ఇప్పుడు నవ్వు మీ ఆఫీసరుగారి యింటిదగ్గరనుండేనా రావటం" అంది చక్రాల్లా కళ్ళు త్రిప్పుతూ—

"ఆఁ. ఏంకి?" అన్నాడు రామం.

"అబ్బే! ఏంలేదు. పాఠాలు ఎలా సాగుతున్నాయా...అని" దీర్ఘాలు తీస్తూ అంది లక్ష్మి.

"ఎలాగో, అలాగ సాగుతాయిలే నీకెందుకు మధ్యన" అన్నాడు చెల్లెలు ధలోక్తికి చిరాకుగా.

"ఓ యబ్బో! ఫో. పోనీకదా, పాఠాలు చెప్పడానికి నీ వెంత బాధపడుతున్నావో అని అడిగితే అంత కోపం రావాలా", అంది మూతి ముడుచుకుని.

"ఏం బాధలు లేవులే, ఘనంగా సాగుతున్నాయ్" అంటూ తన గదిలోకి వెళ్ళబోతుంటే తల్లి ఎదురైంది.

ఏఁరా నాన్నా! యింత వేగిరం వచ్చేవు యీ వేళ. ఎనిమిదింటికి కాని వచ్చేవాడివికావే" అంది చిరునవ్వుతో.

"అబ్బాయొచ్చాడా" అంటూ రామం తండ్రి కూడ అక్కడకు వచ్చాడు.

ఆ రోజు ఏమిటో యింట్లో నవచైతన్యం గోచరిస్తూంది రామానికి.

లక్ష్మి అంది. "అన్నయ్యా, ఇవాళ మీ ఆఫీసరుగారు మనింటికొచ్చారు."

"మనింటికా! ఎందుకేమిటి?" అన్నాడు రామం.

"ఏదో పెద్ద గొడవవుందిలే. మధ్య నీకెందుకు." అంది లక్ష్మి పెద్ద వ్యవహర్తలా మొహంపెట్టి.

"ఎందుకమ్మా! ఆయన వచ్చాడట," అన్నాడు రామం తల్లి నుద్దేశించి.

కొడుకు ముఖంలోకి ఒక్కసారిచూచి ఆమె అంది. "కూతురుపెళ్ళి విషయం మాట్లాడ్డానికి వచ్చారు."

"ఆయన కూతురు పెళ్ళి విషయానికి మనింటికి రావడమెందుకు." అన్నాడు రామం అర్థంకాక.

"ఓస్, అబ్బాయిగారికి అరటిపండు వొలిచి చేతిలోపెట్టినట్లు చెప్పాలి గాబోలు. పెద్ద చదువు చదివాడు. ఆపాటి అర్థం చేసుకోలేడు"

"అబ్బ. నువ్వుండవే, మధ్య నువ్వొక్కడ దొరికావు మాకు" అన్నాడు కోపంగా రామం.

రామం తల్లి అంది. "వాళ్ళ లలితను నీకిస్తామని అడగడానికి వచ్చారు."

"లలితనా! నాకా!!" అన్నాడు రామం ఆశ్చర్యంతో, ఒక్కసారి సాయంకాలం లలిత ప్రదర్శించిన సిగ్గు జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ.

"ఇప్పుడు అర్థమయింది అబ్బాయిగారికి" అంది లక్ష్మి వెక్కిరింపుగా.

రామంతల్లి అంది "నీకుద్యోగం యిచ్చేటప్పుడే, నీ ఎస్. ఎస్. ఎల్. సి. రిజిష్టరులో మన కులం చూశారట ఆయన. ఆయనకు కావలసిన గుణాలన్నీ నీలో ఉన్నట్లు అప్పుడే కనిపెట్టేరట. వెంటనే నీకుద్యోగం వేశారట. లలితకూడ నువ్వంటే యిష్టపడిందట. ఈ వేళ మంచిరోజు కాబట్టి, యీ విషయం మాట్లాడడానికి వచ్చినట్లు ఆయన చెప్పారు.

"మీరేమన్నారు" అన్నాడు రామం తల వంచుకుని.

"మేమేమన్నాం! వాడికి యిష్టమైతే మాకూ యిష్టమే అన్నాము" అందిరామంతల్లి.

రామం కళ్ళు ఆనందంతో తళుక్కుమన్నాయి.

"ఏమిరా అన్నయ్యా! నీకిష్టమేనా? లేకపోతే ఖచ్చితంగా చెప్పు. మీ ఆఫీసరని భయపడకు" అంది లక్ష్మి

పోవే. ఎప్పుడూ ఒకటే అల్లరి" అంటూ తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు రామం ఆనందంతో. ★

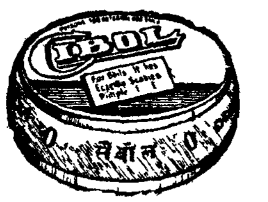

చర్మబాధలకన్నిటికి

"సైబాల్"

చర్మవ్యాధు లన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి, విష క్రిమి నాశనియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో "సైబాల్" ప్రసిద్ధికెక్కింది కురుపులు, గజ్జి, ఎక్జిమా, స్కాబిస్, మొటిమలు, తామర, కాలిపగుళ్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

"రమణీస్ బేబీ గ్రైప్"

తయారుచేయువారు.

దిసౌత్ ఇండియన్

మాన్యుఫాక్చరింగ్ కంపెని, మధుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు.

సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజన్సీస్

విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంజాం), బొంబాయి. బెంగుళూరుసిటీ.

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేరినది మేహము, నీక్షాత, నిస్సత్తువ వగైరా హరించి బలము రక్తవృద్ధి కల్గించును 20 రు. డబ్బీ రు 3-4-0 పోస్టేజి రు 1-1-0.

ఏ సి ఏ అండ్ కంపెనీ, (ఆయుర్వేద వమాఖం పెరిదేపి (పోస్టు) — నెల్లూరుజిల్లా.